

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ПО ПОВОД НА ШЕСТДЕСЕТ - ГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ НА

Основно училище „Стоян Михайловски“

гр. Пловдив

Здравей, приятелю, здравей,

мой втори дом в продължение на тридесет години!

Вече шестдесет години дечица приютяваш в своите кабинети,

Искрица за знания у тях запалваш за цял живот в очите им да свети.

И таз искрица се възпламенява

като ги подготвя за живота -

и ето – любознателността им ги дарява,

седят пред компютъра, лаптопа.

Ти даде добър старт на учители,

техници, лекари и инженери,

достойни специалисти

и всеки място в практиката си намери.

И днес далече от началото

ние си спомняме за мигове незабравими -

и нека си кажем правото -

остават завинаги незаличими.

С неувяхваща и искрена любов

се прекланям пред колегите любими,

а заедно с девиза „Винаги готов“

всеотдайно се трудехме през младите години.

В храма на науката с гимнастика започваше денят,
на плочника по точките строени,
влизахме в сградата ободрени,
и в кабинетите чисти, проветрени.

По радиоуредбата звучеше музика приятна
играехме с топки, въжета и кръшни хора,
в голямото междучасие всички на двора
сменяхме учебния труд с физкултура!

Ред, дисциплина, самоуважение,
вносяше тяхното самоуправление
и отговорност пред всички с девиза
„Всеки пред всички за всичко отговаря“.

Ето ни – С раницата на гърба
с компас и карта във ръката,
понякога в пек и дъжд
се движехме по билото на планината.

От хижа, в хижа, като с маршировка
в колона по един по горските пътечки,
следвайки туристическата маркировка,
се бояхме да не срещнем мечки!

А когато се покажеше Луната
край пламтящата камина,
започваха шеги, игри и песни.
Жалко, прекрасният ден премина!

Туризмът дава здраве, сили,
там укрепва колектива,
приятелите стават по-мили,
сред природата никой не унива.

И продължавам още да обичам тези,
на които отдадох младостта си,
с които много се гордея,
всички практикуват това що умеят.

И ако отново трябва да избирам
професия за цял живот,
От дистанцията на времето разбирам –
призванието ми е Учителка за цял живот!

Мили колеги, бъдете здрави и щастливи,
усмихвайте се по-често на децата весели, игриви!

Добрият човек усмивка подарява,
тя очите и лицето озарява,
защото усмивката облагородява,
усмивката любовта възпламенява.

Усмивката отсрещния пленява,
тя човек до човека доближава,
с топлота душиите тя сгрява,
благословен да е този, който я подарява!

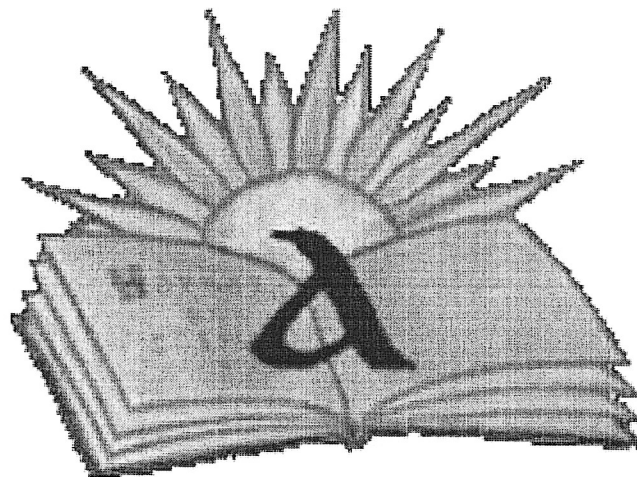
Усмивката прави човека по-благ,
тя в труден миг сърцето успокоява,
да преживееш тъгата по-мъдро помага,
а и обиденият ще ти прощава.

Скъсете дистанцията учител - ученик,
дарявайте човечност и нежност,
отзовавайте се на всеки детски вик,
защото животът е един кратък миг!

С уважение, Райна Топузлиева - учител

15.04.2022 година,

Гр. Пловдив

Честит Празник